

e**l**butlletí

AMICS DE L'ART ROMÀNIC DEL BAGES

Número 189 · maig-agost · 2019

EDITORIAL . ARTICLES . FOTOS D'ACTIVITATS . ACTIVITATS

eibutlletí

Edició

AMICS DE L'ART
ROMÀNIC DEL BAGES

Carrer Sabateria, 3 i 5 (Els
Carlins) - 08241 Manresa

Correu-e: aarb@aarb.cat

Web: <http://www.aarb.cat/>

Coordinació

Joan Badia

Disseny i composició

Anna Martí

Imatge de portada

Sant Benet de Bages
Santa Fe de Valldeperes
El castell de Sallent
Sant Miquel de Castelltallat

Consell Assessor

Joan Badia
Mireia Barbé
Albert Galbany
Francesc Gasol
Josep Llobet
Jordi Maymó

Correcció

Maria Alba Badia Guitart

Impressió

Remsa

Dipòsit legal

B-3551984

Tiratge

250 exemplars

Ajuntament de Manresa

Editorial

Iniciem el curs 2019-2020 decidits a potenciar la col·laboració amb altres entitats. Això ens obre a noves possibilitats i, al mateix temps, les entitats i la nostra pròpia guanyem en projecció, i per tant, tot allò que es realitza té més ressò.

Hem tingut un final de curs amb una edició de Música i Romànic històrica donat que hem complert deu anys. És per aquest motiu que aquesta darrera edició del cicle musical l'hem fet especial, a l'alçada del que demanava aquest singular aniversari. No ens hem de relaxar i, de fet, a finals d'aquest estiu ja estem començant a pensar en el cicle que ve, l'onzè. Estem molt contents per la bona assistència de públic i pel nivell dels músics.

El viatge d'estiu ha tingut una diferència respecte a anteriors viatges: l'hem fet en el mes de setembre enlloc de fer-lo a principis a juliol, com ha anat sent, -llevat d'alguna excepció-, habitual. En la darrera assemblea de socis vam proposar fer una votació per saber realment, quan li anava millor a la gent. Hem comptat naturalment amb els no socis, que en aquest viatge també han estat presents gràcies a la tasca de l'agència de viatges. Ha estat un viatge cent per cent urbà, donat que l'hem fet a la ciutat de Roma.

S'acosta el Curs de Cultura Medieval. Serà la 35ª edició. Cada vegada hem de ser més innovadors a l'hora de decidir els temes, mirant de no repetir-nos massa amb passades edicions, i sobretot, apropant-nos a tots aquells aspectes del món medieval a través dels millors especialistes.

Gaudim-ne!

Restauració de Santa Creu de la Plana

Josep Canamasas Güell

Fotografies de Jaume
Sala i Burdó

El desembre passat va començar la restauració de l'església romànica de Santa Creu de la Plana, situada a la parròquia de Sant Joan d'Oló, dins el terme municipal de Santa Maria d'Oló. Actualment és propietat de la Fundació la Plana, empresa que es dedica a l'hostalatge, acompanyament i cultura. La seva presència en aquest mas data de 1986 i es va convertir en fundació quan va adquirir la finca el 2002.

Segons la guia de la Catalunya Romànica, aquesta església surt documentada l'any 1081 dins el terme del Castell d'Oló, fent la funció de capella rural dins

d'aquesta parròquia. És en el primer quart del segle XVII que, a uns 500 metres d'aquesta, es va construir el nou temple de Sant Joan i aquí va començar la decadència i abandonament del culte a la Santa Creu.

Malgrat tot, a finals del segle XVII o principis del XVIII es va convertir en església barroca. S'aixecà l'edifici entre 70 i 80 cm per construir-hi una volta. Es va cegar la finestra de l'absis i es va tancar la porta d'entrada que hi havia a migdia per obrir-ne l'actual, una portalada adovellada que està a la façana de ponent. Segurament són d'aquesta època la finestra de creu llatina i el campanar d'espadanya d'un sol ull. També sembla fet al mateix temps l'esperó construït a la cara sud per preservar que no s'obris l'edifici. L'última actuació que s'hi va fer en aquella època és l'arrebossat amb argamassa, tant exterior com interior.

El 1936, durant la guerra

civil, va ser profanada i va quedar sense culte. Es va abandonar i va passar a fer funcions de pallissa o de magatzem.

El 1989, aleshores propietat de la fundació ESICO, aquesta va obtenir una subvenció de la Diputació de Barcelona d'un milió de pessetes per consolidar la fonamentació, ja que començava a presentar una gran esquerda a la façana actual. Els treballs van consistir en una neteja exterior i posterior reforçament de terreny i assentament de l'edifici dels murs construint una sabata de formigó, ja que a l'edifici no hi havia fonaments. També es va aprofitar per tirar a terra la volta enguixada construïda el segle XVII i tornar a obrir la finestra de l'absis i la porta original. Pel que es veu, no

es va aturar l'obertura de l'esquerda.

L'edifici que ens ha arribat als nostres dies es tracta d'un temple de caire rural edificat al segle XII. Té una planta irregular, formada per una sola nau de 10 metres de llargada per 5 metres d'amplada. L'alçada té 4,5 metres i l'absis un radi interior de 2,35 metres. Degut al gruix de les parets, d'un metre, té una superfície total de 57 m², dels quals només 30 són útils. No té grans ornamentacions. A més del que ja s'ha comentat es pot veure una finestra de doble esqueixada al mur de migdia i un absis semicircular amb volta de quart d'esfera. El mur que tanca la nau per l'est és més elevat que la teulada i està coronat per

una petita creu de pedra. La teulada és de bigues de fusta que connecten amb un cavall central i, a la vegada, les bigues també es creuen amb l'enllatat per poder descansar les teules.

El projecte de restauració i la direcció de l'obra és a càrrec de l'arquitecte local Guillem Sala Güell, i els treballs in situ són a càrrec dels paletes autònoms Jaume Sala Burdó i Jesús Guardiola Oller, tots dos d'Oló. Amb la restauració actual es pretén preservar l'edifici i que es pugui utilitzar com a sala d'actes. Els primers treballs van ser desmuntar la teulada i treure l'embigat i després es va fer un cinturó perimetral amb formigó armat a la part superior per tal que quedin les quatre parets lligades. A més es posarà un tirant d'acer a la part superior per evitar que es torni obrir l'edifici. S'està fent el rejuntat de la pedra, tan exterior com interior, amb un morter especial perquè sembli més antic. S'ha fet la coberta de l'absis amb

mallà d'acer i formigó, cobert amb teula antiga. A l'interior s'hi farà paviment al terra i s'hi col·locarà algun tipus de ceràmica antiga. També es pretén reconstruir l'altar. El quart de volta semiesfèrica de l'absis es deixarà enguixat, deixant testimonis de les intervencions que s'hi van fer els segles XII i XVII, respectivament. També es col·locarà material ceràmic als llocs on hi falta la pedra per fer ressaltar la rehabilitació actual. S'ha construït un voladís amb doble teula a tot el voltant exterior, que abans era senzill. La teulada, que es tornarà a bastir amb teules antigues, s'aguantarà amb una encavallada de fusta de cedre on descansaran les bigues del mateix material. Finalment, es pretén penjar una campana al campanar de cadireta.

Amb un pressupost total de 40.000 € i una feina acurada per part dels paletes, al poble de Santa Maria d'Oló de ben segur tornarem a tenir església per mil anys més.

EL Monestir de Sant Benet de Bages

Montserrat Duocastella i Parcerisas

Fotografies de Sussi Garcia i Joan Badia

Situat a la riba del Llobregat, dins el terme municipal de Sant Fruitós de Bages, el monestir de Sant Benet és un dels conjunts monàstics medievals més notables de Catalunya.

Fou fundat pel noble Sala i la seva esposa Ricardis entre el 950 i el 960. Sala procedia de la família dels vescomtes del Conflent i feu de vicari de

diversos castells, fet que li permeté acumular un patrimoni considerable. El 950 Sala permutà unes terres que tenia prop de Sant Iscle de Bages per unes altres terres situades al lloc de L'Angle, en un meandre del riu Llobregat, que seran el futur emplaçament del monestir de Sant Benet de Bages, regit per la regla benedictina.

No sabem del cert perquè Sala va construir el monestir just en aquest indret però és bastant probable que hi tingués a veure el fet que antigament ja hi havia un lloc de culte. Durant la darrera restauració apareguren unes restes del segle VI-VII que pertanyien a un edifici sacrofunerari.

En la fundació del monestir hi havia motius

religiosos òbviament, però també de terrenals, ja que per a Sala això significava una forma de demostrar el seu poder, a imitació de les cases comtals més importants, i a la vegada també serviria per vertebrar i reorganitzar de nou el territori. Davant d'això, no és gens estrany doncs que dues de les condicions que posà el seu fundador fossin que el monestir estigués sota la tutela directa de Roma, així s'estalviaven ingerències del bisbat, i que els abats pertanyessin sempre a la seva família, norma que acabà canviant més endavant.

L'any 972 es consagrà l'església, tot i que d'aquesta primitiva església en sabem ben poques coses. En tot cas era

més petita que l'actual i d'estil preromànic. El 1114 el monestir patí una ràtzia que sembla ser que el deixà devastat. Fou aleshores quan es construïren el claustre i l'església que ens han arribat fins avui.

L'església, pertanyent al romànic i amb planta de creu llatina, consta d'una sola nau de amb 3 absis, cripta i és coberta per una volta de canó lleugerament apuntada.

El claustre, que conserva tots els capitells originals, és un bon exemple del romànic clàssic i tot i que fou construït entre els segles XII-XIII podem trobar-hi també alguns capitells anteriors. Cal destacar-ne alguns d'estil califal i també un

capitell icònic tronco piramidal datat del segle X. A les seves cares hi trobem representats un Crist en Majestat, una anunciació i la figura de l'orant, molt comuna durant el segle X.

En la resta de capitells hi predominen els relleus amb motius vegetals, tot i que cal destacar-ne alguns amb imatges de temàtica religiosa com la Sagrada Família. Sobre aquesta darrera temàtica cal destacar el capitell ubicat a la cantonada de la galeria sud amb la galeria oest, on apareix la MaredeDéu amb el Nen, juntament amb un personatge que alguns autors identifiquen amb Sant Josep i altres amb un benefactor del monestir,

Bernat de Rocafort. Justament és en aquest capitell on trobem una inscripció en què s'anomena un tal Bernat com a promotor de la construcció del claustre.¹

Tant el claustre com l'església ens demostren que els primers segles de vida del monestir foren propicis, ja que rebé nombroses donacions, algunes d'il·lustres com les dels comtes de Barcelona Borrell II, Berenguer Ramon I, Ramon Berenguer II o ja més tardanament de Pere el Catòlic. Però també de nombroses famílies nobles com els Calders, els Talamanca o els Rocafort tal com ho testimonien les osseres i sarcòfags del claustre.

Més endavant, ja a la baixa edat mitjana, amb l'auge de les ciutats, el camp va perdre pes i el monestir començà un lent declivi que culminà el 1594 quan passà a dependre del monestir de Montserrat. Els monjos montserratins instal·laren a Sant Benet una escola d'Arts que funcionà durant el segle XVII i part del XVIII de forma intermitent i més endavant fou residència de monjos ancians de Montserrat. Al monestir de Montserrat devem la transformació barroca de Sant Benet amb importants obres a l'església com la construcció d'un retaule barroc obra de l'escultor manresà Joan Grau. Però també nombroses obres d'ampliació i sanejament de l'antic cenobi.

El 1835, la desamortització de Mendizábal acabà de forma abrupta amb la vida religiosa. S'encetà una època d'abandó en què el monestir quedà

fortament malmès, fins que el 1907 fou adquirit per Elisa Carbó, mare del pintor modernista Ramon Casas. La família Casas el restaurà i el transformà en la seva residència d'estiu de caire romàntic.

Actualment el monestir, integrat dins el conjunt de Món St Benet, forma part de la Fundació Catalunya-La Pedrera i ofereix visites guiades i nombroses activitats culturals i també vinculades a l'alimentació.

Les emprentes que el pas del temps ha deixat en aquest indret mil·lenari afloren en tots els racons, des dels carreus de l'antic campanar, a les pintures barroques de l'església o la vegetació romàntica que pobla el pati del claustre, herència del pintor Casas. Per què ja sigui com a monestir, com a residència burgesa o com a centre turístic i cultural el monestir de Sant Benet ha superat nombroses vicissituds i és encara avui un espai viu que encara el futur amb il·lusió.

Santa Fe de Valdeperes

Jaume Barberà i Soler
Fotografies de
Sussi Garcia i Joan Badia

Santa Fe es troba en una vall ja documentada l'any 977. És recorreguda per la riera de Valdeperes que desemboca al riu Cardener.

Alternant amb zones boscoses i camps de conreu hi ha moltes codines i cingleres, amb grans roques despreses, que van donar-li aquest apel·latiu: Valldeperes, o sigui, vall de pedres.

El nucli principal de la vall es troba a l'entorn de l'església de Santa Fe, que pertany al municipi de Navàs des de l'any

1. Segons publica Juan Antonio Olañeta a De fructibus tuis refice matrem meam: el milagro de la palmera como alegoría del comitente en el claustro de Sant Benet de Bages

1960; abans era de Castelladral.

Escampades arreu hi havia hagut moltes masies. Actualment, n'hi ha molt poques d'habitades permanentment, només el Sunyer i el Mas. D'altres ho són temporalment: Llobet, Cal Misèria, Cal Simon i Cal Perejoan. De senceres, però no habitades, només hi ha la Caseta del Sunyer. La resta – onze – es troben enrunades; entre aquestes destaca Castellet, dins del terme de Viver i Serrateix.

Té bones fonts: la font de la Verneda, la font de Castellet, la font del Pol, la font de Cal Sant, la font dels Tres Dinners i la font del Toll de les Arnes.

S'hi han trobat restes arqueològiques de l'Edat del Bronze. Del començament de l'Edat Mitjana (segles X i XI) hi ha moltes tombes excavades a la roca i restes d'habitacles. Sobre Castellet, en un turó, s'ha localitzat molta ceràmica grisa i, al costat de la casa, 2 tombes. Destaquen les necròpolis del

Collet de les Caixes i de la Vinya del Mas, aquestes amb curiosos dibuixos esquemàtics gravats en uns blocs de pedra. També són destacables els armaris de la cinglera dels Colls.

Va ser pràcticament arrasada per l'incendi dels dies 8 i 9 de juliol de 2005, cremant-se els seus boscos de pinasses, pins blancs, pins pinyers, roures, alzines, cirerers d'arboç (molt abundants en aquesta zona) i tota mena d'arbusts i plantes aromàtiques.

L'església de Santa Fe surt citada en documents de l'any 1139. Està formada per una sola nau i dues capelles laterals més tardanes (segle XVII). És romànica en part. El campanar, de dos ulls, és d'espardenya. A la capella de la dreta, construïda l'any 1658, hi ha un retaule barroc, datat de 1660, dedicat als sants Galderic i Isidre, atribuït a l'escultor manresà Josep Generes. A l'altar major hi havia hagut el retaule de santa Fe, del

segle XVI, cremat durant la guerra civil (1936-39); només se'n conserven les imatges escultòriques de santa Fe i dels sants metges, sant Cosme i sant Damià. La capella de l'esquerra té el retaule renaixentista del Roser, posterior a 1610 i d'autor desconegut. Penjant del sostre d'aquesta capella hi havia hagut una làmpada Arnoldfini, del segle XIV, que es conserva en el Museu Diocesà de Solsona.

El Castell de Sallent

Jordi Moltó i Biarnés
Fotografies Sussi Garcia

El Castell de Sallent és una fortificació en ruïnes al sud de la població, dalt d'un serrat (350 m) que domina Sallent i la vall del Llobregat.

Els seus orígens són molt reculats en el temps i els podem situar dins el període de repoblament emprès pel comte Guifré el Pelós al voltant de l'any 900. En aquells temps convulsos, per tal

de protegir la població dels atacs dels sarraïns, s'aprofitaria l'estratègica situació d'aquest serrat per bastir-hi una fortalesa i un temple, per tal que, els primers repobladors poguessin assegurar la defensa material i trobar-hi a la vegada refugi espiritual. Així en aquells primers temps la població de Sallent era totalment dispersa, essent el castell i la seva església el centre administratiu, militar i religiós. Tenim constància d'una església anterior del segle IX.

El primer document en el que surt el nom de Sallent i el seu castell data de l'any 955 i és un testament del prevere Sunyer que llegà a la catedral de Vic unes peces de terra “qui sunt *ad ipso Sallente*”, o sigui vora el sallent o saltant del Llobregat, que donà nom a la població.

El primer escrit que cita la capella del castell, sota l'advocació inicial de Sant Esteve, data del 12 d'abril de 1022 i descriu l'empenyorament que en

fa la seva propietària, la comtessa Ermessenda, vídua del comte Ramon Borrell, a Bernat Senfred de la família Gurb-Queralt. Cal recordar que en aquesta època Sallent tenia dues esglésies: la del castell que era la parroquial i la de Santa Maria, la filial, situada al pla on es formarà la futura població.

Aquells nous posseïdors van fer donació de les esglésies sallentines al monestir de l'Estany cap a l'any 1080, però no del castell que seguí en mans dels Gurb-Queralt fins el 1209 data en que torna a mans del rei Pere I el Catòlic. Els següents 37 anys el castell queda sota domini de la Corona fins que el 29 d'agost de 1246 el rei Jaume I cedeix el castell i el seu terme al bisbe de Vic Bernat Mur a causa d'una permuta.

A partir de llavors i fins l'extinció dels senyors jurisdiccionals l'any 1811, amb motiu de les Corts de Cadis, els bisbes de Vic foren senyors del castell i del terme de Sallent.

Sembla ser que fou a partir de la pesta de l'any 1530 que l'església es va dedicar també a Sant Sebastià, advocat contra aquesta malaltia, quedant aquest nom com a dominant.

El castell per la seva situació inexpugnable dominant el pas pel Llobregat, tenia una gran importància estratègica, desenvolupant un paper important en diversos conflictes armats. Les reials disposicions promogudes per Felip V de l'any 1720, en represàlia als resistents al règim, autoritzaren la demolició de castells amb l'excusa d'ésser refugi de bandolers. Molt probablement el castell de Sallent deixà de tenir la seva funció defensiva i passà a tenir un ús agrícola, transformant el Castell sobirà en masia de conreu (any 1730).

Sant Miquel de Castelltallat

Text i fotografies:
Roser Parcerisas i Colomer

Aquesta església està situada al peu del castell de Castelltallat, antigament anomenat Montdó i datat al segle X. L'església es troba documentada des de l'any 1031 i abans de 1154 ja era parroquia, funció que ha fet fins avui, sempre sota l'advocació de l'arcàngel Sant Miquel.

En els seus inicis devia ser romànica i ha sofert diverses modificacions a través del temps seguint els corrents de cada època. El 1581 a la nau, que era rectangular i amb volta apuntada, s'hi afegeix la capella del Roser encarregada a un mestre d'obres occità anomenat Francesc Castell.

El 1677 l'església es torna a engrandir amb la capella del Sant Crist, a continuació de l'anterior, construïda pels mestres d'obres Francesc Artigues i Joan Bonet, també occitans.

A finals del segle XVIII, entre 1777 i 1782, es fa la teulada nova i el 1859 es signa el contracte amb el mestre Vall de Fonollosa per fer el campanar actual.

A l'interior s'han conservat tres retaules dedicats a Sant Miquel, el Roser i el Sant Crist.

El retaule de Sant Miquel

Situat a l'altar major, és d'estil barroc, data el 1613 i dedicat a Sant Miquel. Pel que fa a la seva autoria, tan sols es coneix el nom del fuster, Hilari Orta de Manresa.

Està format per cinc carrers de taules pintades i tres pisos, predel·la i

pedestal, sostinguts per columnes, arquitrans i frontons de bulto. Les columnes són decorades amb angelots al terç inferior.

El retaule està dedicat als àngels amb escenes de l'Antic i el Nou Testament. A la part central del primer pis hi ha una fornícula amb la imatge de Sant Miquel i a banda i banda dues fornícules menors on es pot veure Sant Ramon i Sant Joan Baptista.

Al segon pis sobta la imatge de l'abraçada entre Sant Domènec de Guzmán i Sant Francesc d'Assís, fundadors de dues ordres de frares predicadors fortament enfrontats en aquella època.

El retaule del Roser

Integra elements dels segles XVI i XIX. Les taules que representen els misteris són les restes del retaule del segle XVI, d'estil barroc. L'estructura és d'estil neoclàssic datada al segle XIX (1805-1817) i es va fer al taller de Tomàs

Padró de Manresa. A la part central hi ha la imatge de la Mare de Déu del Roser que antigament estava acompanyada per Sant Domènec i Santa Caterina als laterals.

El retaule del Sant Crist

És d'estil barroc, està datat el 1703 i se'n desconeix l'autoria. Cal destacar les columnes salomòniques dels costats. Va anar a l'Exposició Universal de Barcelona el 1929. Per la guerra civil se'n va malmetre la base que ara és d'obra. L'any 2002 l'església va ser restaurada i se'n va agençar tot l'interior. Aquest mateix any el Servei de Restauració de Béns Mobles del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va restaurar el retaule de Sant Miquel i el 2003 va restaurar els altres dos.

La música a "Música i Romànic 2019"

Albert G. Galbany
Fotografies de Sussi Garcia

Dissabte 27 d'abril SONS DEL CASTELL al Monestir de Sant Benet de Bages

Vam iniciar la desena edició del nostre cicle amb un espectacle amb un format considerable, en un fantàstic indret que ho permetia. El concert va resseguir la història del castell de Penyafort. Una història mil·lenària paral·lela a la del nos-

tre país. Amb aquesta consigna August Garcia i Orri, director del projecte, va conformar un repertori amb músiques antigues, cultes i populars que van des de l'alta edat mitjana fins al segle passat. El grup de Sons del Castell el van integrar un total de 7 músics, (veus, guitarra, violí, llaüt àrab, percussions i vents) acompanyats per dos rapsodes i les projeccions visuals. Ens van oferir un recorregut per la història amb una selecció de peces musicals diverses que formen part del nostre llegat musical.

Diumenge 12 de maig LUX FUNDACIÓ a Santa Fe de Valldeperes.

De gom a gom es va omplir l'església de Valldeperes, per gaudir de la música antiga de Lux Fundació. Amb aquest concert vam complir de forma notable amb un dels nostres principals objectius; donar a conèi-

Diumenge 2 de juny ALBA ASENSI I MANOLO LÓPEZ a Sant Esteve i Sebastià de Sallent

La música contemporània que van oferir aquest duet va emocionar els assistents en el que va ser el tercer concert. Sembla que la màgia de l'església circular embolcallés les dolces cançons cantades per l'Alba com un úter matern ho fa amb el futur nadó. Uns textos que embolicats amb la calidesa d'una arpa barroca i el contrabaix d'en Manolo ens van transportar a un lloc segur i tranquil on les llavors germinen fins a arribar-nos als indrets més sensibles de la nostra terra.

Dissabte 15 de juny ÀNiAM a Sant Miquel de Castelltallat

No es va quedar curt d'emocions, sota el meu humil parer, l'actuació del darrer duet de la temporada, amb un altre ple en el que va ser el concert número 40 del Música i Romànic. El mestre Joan Miró i un servidor, Albert G. Galbany vam oferir un repertori originari en gran part del patrimoni musical medieval català però amb una sonoritat contemporània i oriental alhora amb instruments com el llaüt àrab o el bansuri hindú, entre d'altres. També amb peces pròpies d'aquest grup que el seu nom és tota una declaració d'intencions ANiAM (Aliança de Noves i Arrelades Músiques)

27.04.19
Música i Romànic 2019
Monestir de Sant Benet de Bages
 Visita guiada a càrrec de Montserrat Duocastella i Parcerisas
 Concert a càrrec de Sons del Castell

Fotografies de Sussi Garcia i Joan Badia

12.05.19
Música i Romànic 2019
Santa Fe de Vallderes
 Visita guiada a càrrec de Jaume Barberà i Soler
 Concert a càrrec de Lux Fundació

Fotografies de Sussi Garcia i Joan Badia

02.06.19

Música i Romànic 2019

Església Sant Esteve i Sebastià de Sallent

Visita guiada a càrrec de La Trenta-sisena de Sallent

Concert a càrrec del grup Ojalá-Semillas

Fotografies de Sussi Garcia i Joan Badia

15.06.19

Música i Romànic 2019

Sant Miquel de Castelltallat

Visita guiada a càrrec de Roser Parcerisas i Colomer

Visita guiada a càrrec del grup Àniam -OrientCat

Fotografies de Jaume Camprubí, Josep Llobet i Sussi Garcia

06.04.19 Sortida als castells de Penyafort i Mediona

Fotografies de Josep Llobet

ACTIVITATS

Exposició "Auca dels Amics de l'Art Romànic"

El Pont de Vilomara
Dilluns dia 8 d'abril
a les 15 h

Inauguració de
l'Exposició dels
originals de l'auca
del Romànic a la
Biblioteca Municipal
del Pont de Vilomara,
c. Sant Pere
Regalat, núm. 7.

Dibuixos de Glòria
Casas i text d'en
Joan Vilamala.

Passejada per visitar
l'ermita de Santa
Magdalena del Pla
(Romànica) i el
pont medieval.

No cal fer inscripció
prèvia, es viatja en
vehicles particulars
cadascú pel
seu compte.

Hi intervindran
Glòria Casas i
Josep Llobet

Xè Cicle de concerts de Música i Romànic 2019

Dissabte 27 d'abril
**Església de Sant
Benet de Bages**

Hora: 20.00
Visita guiada a
càrrec de Montserrat
Duocastella i
Parcerisas

Hora: 20.30
Concert a càrrec de
Sons del Castell

Diumenge 12 de maig
**Santa Fe de
Valldeperas (Navàs)**

Hora: 18.00
Visita guiada a
càrrec de Jaume
Barberà i Soler

Hora: 18.30
Concert a càrrec
de Lux Fundació

Diumenge 2 de Juny
**Església Sant Esteve
i Sebastià de Sallent**

Hora: 18.30
Visita guiada a
càrrec de La Trenta-
sena de Sallent

Hora: 19.00
Concert a càrrec del
grup Ojalá-Semillas

Dissabte 15 de Juny
**Església Sant Miquel
de Castelltallat**

Hora: 20.00
Visita guiada a
càrrec de Roser
Parcerisas i Colomer

Hora: 20.30
Visita guiada a
càrrec del grup
Àniam -OrientCat

ACTIVITATS

Exposició "Auca dels Amics de l'Art Romànic"

Biblioteca del Campus Universitari de les Bases de Manresa
Del 15 al 30 de juny 2019

Exposició dels originals de l'Auca del Romànic, amb dibuixos de Glòria Casas i textos d'en Joan Vilamala.

Sortida als Castells de Penyafort i Mediona (Penedès)

Dissabte dia 6 de Juliol de 2019

Sortida de tot el dia en autocar
Sortida: Cra. de Vic, núm. 6 de Manresa a les 8.30 h del matí

Programa de la Sortida:

- 10.30 h Visita guiada al Castell de Penyafort
- 13.00 h Visita guiada al Castell de Mediona
- 14.30 h Dinar al Castell de Mediona i estona lliure
- 17.00 h Retorn a Manresa

Els Amics de l'Art Romànic del Bages, estem buscant socis que vulguin col·laborar amb la nostra Entitat.

Interessats, podeu contactar amb nosaltres mitjançant el correu de l'entitat:

aarb@aarb.cat

Agraïts per endavant !!!

La Junta dels AARB

www.printdossier.com

BORN, 6 - 08241 - MANRESA - 93 872 48 88
manresa@viatgesmasanes.com
www.viatgesmasanes.com

